

**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

**Zondag 13 mei 2018
(08.45 uur/ 10.30 uur)**

Lezen/Tekst: Filemon

Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)

HET EVANGELIE IS VOL KRACHT

Waar bemoeit Paulus zich eigenlijk mee? Paulus schrijft aan Filemon dat deze de weggeslopen slaaf Onesimus in genade moet aannemen. Maar daar heeft Paulus toch niets mee te maken?

Zo redeneren wij vandaag de dag al heel snel: we moeten ons niet teveel bemoeien met elkaar. Je merkt dit ook in de kerk. Ieder heeft zijn eigen geloof en geloofsbeleving en maakt zijn of haar eigen geloofskeuzes. Daar moeten we elkaar in vrijlaten. Het gevaar is groot dat geloven daardoor individualistisch wordt. In **vers 6** schrijft Paulus echter dat hij en Filemon het geloof *delen*. Paulus gebruikt een sterk woord: door het geloof zijn Paulus en Filemon *nauw* aan elkaar *verbonden*. Geloven leidt tot *partnerschap*. Het gaat in het geloof niet om *mijn* relatie met God. Wij zijn in de gemeente nauw aan elkaar verbonden. En dat geloof geeft Paulus de vrijmoedigheid Filemon te schrijven.

Paulus roept Filemon op om Onesimus terug te nemen: niet als slaaf maar als broeder (**vers 16**). Dit is een ongekend verzoek. Een meester en een slaaf leefden volledig los van elkaar. Er was geen enkele sprake van gelijkwaardigheid. Maar het evangelie brengt daar verandering in. Het evangelie is dan ook veel meer dan "je zonden zijn vergeven". Het evangelie werkt door in het leven van alledag en is niet beperkt tot onze relatie met God.

Paulus vraagt veel aan Filemon. Hij kan dit allemaal vragen omdat Filemon gelooft. En het geloof brengt mensen dicht bij Christus (**vers 6**). En dat leidt tot harts- en gedragsverandering. Geloven is dan ook niet: erop hameren dat je bepaalde regels moet naleven. Dat is wettisch en dan mis je de liefde van het evangelie. Je werpt mensen dan op jezelf terug. Terwijl de kracht van het evangelie juist is dat je meer en meer aan Christus verbonden mag zijn en vanuit *zijn* liefde mag leven.

Paulus weet dat Filemon met Christus leeft. Dat blijkt uit Filemons liefde en trouw voor de gemeente. Daar wordt Paulus blij van (**vers 7**). Er wordt veel geklaagd over gebrek aan blijdschap in de kerk. Hoe kan dat? Waar is onze blijdschap van het geloof? Natuurlijk kunnen we onze zorgen hebben. Maar we mogen niet verzuurd zijn. Dat staat haaks op het evangelie. Ik hoop en bid dat we in de gemeente innig aan elkaar verbonden zijn en elkaar trouw zijn zoals Filemon de gemeente trouw was. Er komt een hoop op ons af. "De genade van de Heer Jezus Christus zij met ons."

Leesrooster komende week:

Maandag: Leviticus 25:39-46
Dinsdag: Efeze 5:1-20
Woensdag: Efeze 6:1-9
Donderdag: Filippenzen 4:1-13
Vrijdag: Kolossenzen 3:18-4:6
Zaterdag: Kolossenzen 4:7-18

Om over na te denken:

- Hoe trouw ben jij richting de gemeente waar je lid van bent (vers 5)?
- Merk je dat je dicht bij Christus toegroeit (vers 6)?

Vragen voor geloofsgesprek:

- Heb je wel eens iemand in de kerk aangesproken op zijn/haar gedrag?
- In hoeverre zie je de blijdschap van het evangelie terug in onze gemeente? En in je *eigen* leven?